

LYS OG LIV

UTGITT AV MENIGHETSFAKULTETET

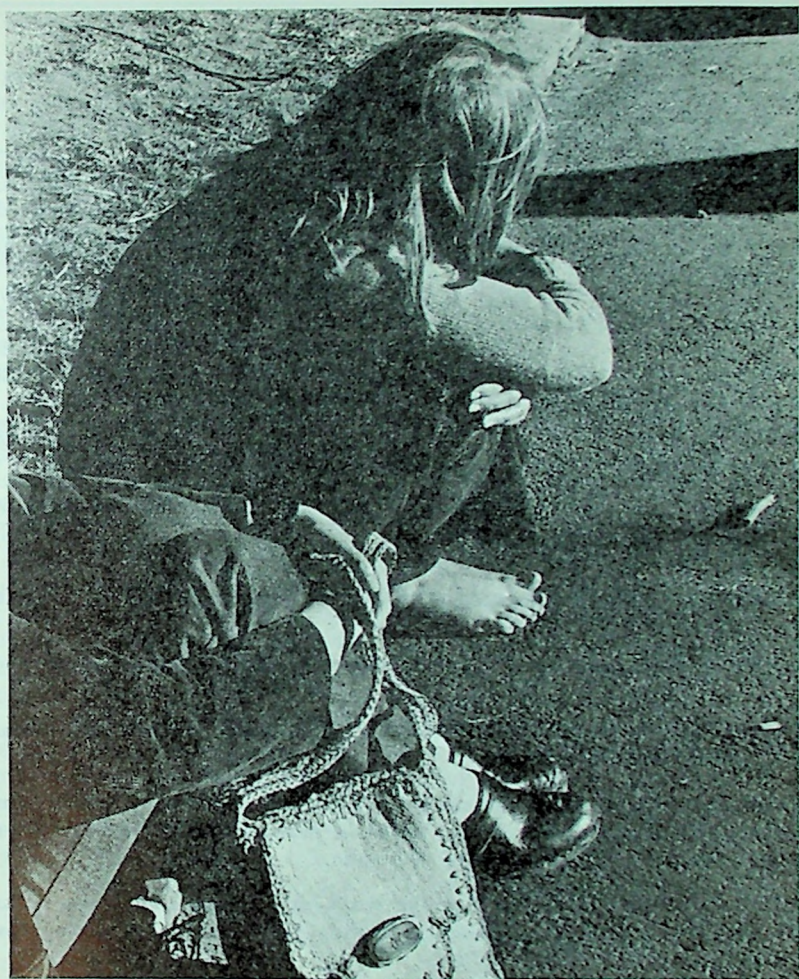

Foto: Kjell Hagen

«Let etter dem som ennå selv ei leter!»

NR. 1

JANUAR 1974

40. ÅRG.

LYS OG LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

REDAKTØRER: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan. Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 128 78. Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger og prostikomiteer for MF, til samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere. Hvis ikke annet er uttrykkelig nevnt av senderen, betraktes beløp til kr. 20,— som kontingent til bladet.

TAKK FOR DIN GAVE!

Gaver:	November		Desember		1/1—31/12	
	1972	1973	1972	1973	1972	1973
Personlige	51 280	143 081	209 861	358 666	791 649	1 463 019
Kollekter	6 472	4 765	3 569	6 832	68 673	71 792
Offer	84 024	110 452	53 841	41 597	660 074	747 648
<i>Sum:</i>	141 776	258 298	267 271	407 095	1 520 396	2 282 459
Foreninger	21 606	28 182	81 947	79 595	287 776	302 357
Bøsser og a. g.	262	726	—	113	3 829	7 248
<i>Sum «ordinære» g.</i>	163 644	287 206	349 218	486 803	1 812 001	2 592 064
Testamentariske	12 629	5 429	9 278	24 250	208 844	77 399
<i>Sum gaver:</i>	176 273	292 635	358 496	511 053	2 020 845	2 669 463
<i>Gaver nybygg:</i>	159 753		161 837		1 391 978	

Tallene for 1973 er foreløpige, inntil årsregnskapet er endelig revidert.

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen. (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelse gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Fra 1/1-73: Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 1 28 78 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

Guds faste grunnvold

Av professor Carl Fr. Wisloff

2. Tim. 2,19—21

At grunnvollen er viktig for huset, det vet enhver. Det er skrekkelig hvor dyrt det kan bli, det som ligger under jordens overflate. Men det får ikke hjelpe, grunnmuren må være i orden. — Bibelen har mer enn en gang pekt på at et åndelig byggverk er avhengig av et solid fundament, det også. Vi kan lese om det i 2. Tim. 2.19—21.

Like foran — i samme kapitlet — skriver Paulus om noen som «har faret vill fra sannheten» og som «bryter ned troen hos noen».

Sånt forekommer nok, dessverre. Det har hendt slikt i gammel tid, og det hender i dag. Og det er en alvorlig sak.

Nå er det likevel ikke det vi skal snakke om her. Vi skal feste øynene på det som Herrens apostel her sier: Det finnes en grunnvoll som *ikke* kan bli brutt ned: *Guds faste grunnvoll* står.

Det er den grunnen som Guds venner støtter seg på. Den skal ikke bli støtt over ende, det kan vi være ganske visse på.

Bibelen taler om denne grunnvollen også på andre steder. Ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus. 1. Kor. 3,10. På denne grunnvollen bygger Gud sitt åndelige hus, som er hans menighet — samfunnet av dem som tror på Jesus som sin Frelser.

På dette samfunnet har Gud satt sitt eget segl. Det er gripende å lese hva innskrift det er på det seglet.

Det er med gamle segl som med mynter i gammel og ny tid. Det er innskrift på begge sidene. Det kan vi se på en alminnelig norsk krone. Men hva er innskriften på Guds eget segl?

På den ene siden står det: *Herren kjenner sine*.

Jeg må tenke på fortellingen i 4. Mosebok 16, 1 ff. Der blir det tegnet for oss et situasjonsbilde fra den tiden da Israels folk vandret i ørkenen, på veien fra Egypt til Kana'an. Det var oppstått forvirring og strid, noen hadde reist seg mot Moses og Aron, og ville ikke godta at de var utvalgt av Gud til å tale Guds ord til dem.

Da står Moses fram og sier: Nå skal Herren åpenbare hvem som hører ham til, og hvem som er hellig. Så lar ham komme nær til seg; og den som han utvelger, ham vil han la komme nær til seg.

Hvem er det Herren kjennes ved? I all tidens åndelige forvirring er dette det viktigste av alle spørsmål. Hvem er det Jesus kjennes ved?

Skal vi ha et sikkert svar på det spørsmålet, så må vi finne det i Guds eget ord. Vi behøver ikke lete lenge for å finne det. I Johannevangeliet leser vi i 10,27: «Mine får hører min røst, og jeg kjenner dem, og de følger meg.» Så enkelt er det. Den som vil høre det Jesus har å si, slik at han lytter etter Jesu stemme i alt det virvar som lyder fra alle kanter, han hører Jesus til.

For den som gir akt på det Jesus har å si, han får noe å snakke med ham om. Det er så mye vi har gjort som er i strid med Guds vilje. Det er ille — og enda lærer vi omsider å forstå at det vi *er*, er *verre enn* alt vi har gjort. For vi har kolde hjerter og tenker først og sist på oss selv, i stedet for å elske Gud og tenke på menneskene omkring oss. Det kaller Bibelen synd.

Men synden får vi bekjenne for ham. Og da sier Bibelen at han tar

imot oss — og tilgir alt sammen. Gud tilgir for Jesu skyld — for Jesus har en gang for alle gjort opp vårt håpløse regnskap hos Gud. Det gjorde han på korset, da han var det Guds lam som bar verdens synd. Det ble stadfestet på påskedag, da han sto opp fra graven. Han lever idag.

Herren kjenner sine. Han kjenner dem som tar sin tilflukt til ham.

Det er den ene siden av seglet. Den andre siden er også viktig: Hver den som nevner Herrens navn, skal avstå fra urett!

Det venter han av oss. Men han ikke bare venter det av oss, han vil gjøre det mulig for oss. Hans Hellige And vil lede og styre, fylle og styrke den som hører Jesus til. Det segl har Herren satt på sin menighet. Så kan vi nok si: Hvor salig er den lille flokk som Jesus kjennes ved!

Oslo biskop besøker MF

I forbindelse med Oslo biskops visitas i Majorstua menighet, besøkte han også Menighetsfakultetet fredag 16. nov. 1973.

Bildet viser biskop Kaare Støylen mens han intervjues av dekanus, professor Larsson, i MF's kantine, i lunsjpausen.

Professor dr. theol. Olav G. Myklebust

sluttet ved Menighetsfakultetet 31. desember, etter oppnådd aldersgrense. Professor Myklebust ble kall-
let til stilling ved MF i 1938, mens han var ute i
misjonens tjeneste i Sør-Afrika. Han har siden vært
ved MF i alle de år som har gått siden han tiltrådte
tjenesten i 1939.

Inntil professor Myklebust's etterfølger, professor
Age Holter, kan overta, vil Myklebust fortsatt være
å finne som foreleser i misjonsvitenskap på MF. En løsning som alle ved
fakultetet er meget takknemlig for.

Ved menighetens dager på MF i oktober 1973, holdt professor Myklebust
et populær-teologisk foredrag som vi her har gleden av å bringe Lys og
Liv's lesere et sammendrag av.

Evangeliet og religionene i dagens situasjon

Et av tidens slagord er som kjent
«sekularisering», verdsliggjørelse.
Mennesket har frigjort seg fra Gud,
heter det. Mennesket — ikke Gud
— er livets midtpunkt, mening og
mål.

At det er slik, trenger ingen nær-
mere påvisning. Sekulariseringen er
en kjennsgjerning, og den har fått
en gjennomslagskraft og et omfang
som må forferde troens folk. Men
parallelt med denne prosess gjør det
seg gjeldende idag i vår vestlige
verden krefter av en helt annen art.
Vi er vidne til en religiøs interesse
og aktivitet som langt overgår det
vi tidligere har sett av denne art.
Men altså en *religiøs* interesse og
aktivitet. Det er ikke *kristendom*
man er interressert i, men den inn-
sikt og erkjennelse Østens religiø-
ner tilbyr.

Eksempler på den virksomhet

fremmede religioner utfolder i de
vestlige land, er bl. a. Verdensfor-
bundet for Krishna-bevissthet, Det
guddommelige lys og de forskjellige
former for transcendental medita-
sjon, — alle med tilknytning til hin-
duismen. Det gjelder å nå inn til
den livgivende kraft — tilværelsens
kilde, den upersonlige guddom — og
dermed komme i takt med seg selv,
med sitt kosmos-jeg, med universet.

I Vest-Europa og Nord Amerika
finnes det i dag også en rekke budd-
histiske samfunn som over en be-
tydelig innflytelse. Vi moter her en
livs- og verdensforståelse som gjør
krav på å være — som det sies —
«den mest psykologiske, etiske og
rasjonelle religion», en religion hvor
mennesket er «sin egen frelser, sin
egen skrift og sitt eget lys», en reli-
gion «uten dogmer, uten bønn, uten
kultur og uten sakrament».

Stor iver i utbredelsen av det frelsende budskap — i dette tilfelle Muhammeds budskap, dvs. Allahs ord i den hellige Koran — har også islam lagt for dagen, med misjon bl. a. i Vest Afrika, USA og flere land i Europa inkl. de nordiske land. I København ble det for noen år siden innviet en moské, bygget for midler innsamlet av muslimske kvinner verden over. Lederen av det muslimske samfunn i Danmark studerte i sin tid teologi, men det var i islam han fant hva han søkte, nemlig «en fornuftig teologi», en tro «uten motsetning mellom fornuft og åpenbaring».

Oppstått i et muslimsk miljø, men forøvrig helt og fullt en selvstendig religion er Baha'i-troen, en tro som betrakter verdensreligionene som «autentiske åpenbaringer fra den Guddommelige kilde», og som vil fullbyrde alle verdensreligioners budskap og mål». Som bærer av denne idé, hevder man, vil Baha'i-troen komme til å danne det åndelige grunnlag for det verdenssamfunn og den verdenskultur som allerede idag er en virkelighet, men som i enda høyere grad vil bli det i årene som ligger foran oss. Bevegelsen har vunnet utbredelse over hele verden, bl. a. i Norge.

Når det gjelder den innflytelse de fremmede religioner har fått i det «kristne» Vesten, har — så vidt vi kan se — tre momenter vært avgjørende.

Det er for det første den kjennsgjerning som heter «vår nye verden», dvs. det globale fellesskap menneskenes liv idag utgjør. Folkene og kulturene, og dermed også religionene, har fått kontakt med hverandre som aldri før, — med den følge at endog Europa, den verdensdel hvor kristendommen i over 1000

år har vært en integrerende del av livsformen, er blitt et operasjonsfelt for andre religioner.

Det annet vi vil nevne, er frigjøringen av folkene i Asia og Afrika (hvor to tredjedeler av menneskeslekten har sitt hjem), i og med utviklingen av det vesterlandske kolonivelde og den vesterlandske dominans i verden i det hele. Den nasjonale og politiske «gjenfødelse» har ført med seg en fornyelse av de stedegne religioner, og det også i den forstand at de har brutt ut av sin isolasjon og er blitt *misjoneren-*de religioner.

Og endelig må anføres — og med dette er vi tilbake hvor vi begynte — den svekkelse av kristen tro og moral som har funnet sted i dette århundre i «kristenheten», og som har ført til et veritabelt sammenbrudd av livsverdiene og livsnormene. Hele denne utvikling — med negativt fortegn — har etterlatt et åndelig tomrom, og det er det behov for hjelp til livs- og verdensforståelse dette tomrom har skapt, Østens forskjellige former for filosofi og religion forsøker å imøtekomme.

Hvor totalt forandret stillingen er blitt, fremgår bl. a. av uttalelser fremtredende britiske kirke- og misjonsledere har avgitt. «Misjonens grunnlag i hjemlandet,» skriver en av dem, «er idag et av de felter hvor det er aller størst behov for misjonsvirksomhet». Og en annen skriver: «Kirkene i Asia, Afrika og Latin Amerika må hjelpe kirkene i Vesten til å virkeliggjøre sitt misjonsoppdrag i *Vesten*.»

Det kristne budskap at Gud har åpenbart seg — avgjørende og endegyldig — i Jesus Kristus, er for de fleste mennesker — også i «kristenheten» — urimelig og derfor forkastelig. Ikke desto mindre er det dette

TAKK!

Vi gjer vel i å koma i hug av og til, at det er dei mange trufaste bedande og gjevande hender rundt om i vårt vidstrakte land som har hjelpt til å halda MF oppe gjennom mange år. Margrethe *Silde*, kan vel stå som eit døme på ein av desse. Ho er fødd i Etne, og er nå 83 år gammal. Margrethe Silde har vore eit arbeidsmenneske — i teneste både i heimbygda og i Stavanger. Dei siste 40 åra har ho vore husholderske i ein heim i Etne. Ho er gjestfri, og likar å stella med blomar og hagearbeid. Guds frykt med nøgsemd er ei stor vinning, heiter det i Bibelen, og det kan trygt seiast at frk. Silde har freista leva opp til dette.

Det er slike menneske som frk. Silde som har gjort det mogleg for dei mange studentar å halda til ved MF. Dette skjønar vi vel, og er

Margrethe Silde.

djupt takksame for det som MF's vener har gjort, og framleis vil gjera.

*Vigbjørn Matre
Arne O. Øytese*

Stor økning i de personlige gaver til driften

Som det fremgår av gaveoversikten på side 2, kan det registreres en gledelig stor økning i de personlige gaver til driften. Det er riktig nok

.....
som er kristendommen. Det innerste i evangeliet er Guds rettferdiggjørende handling, utført av Den Ene for alle og utført én gang for alle. Som Luther sier:

«Dette er den kristne religion: En har syndet, en annen lider straffen. Den som har syndet, gjør ikke fyldest. Den som gjør fyldest, har ikke syndet. Underfull er læren!»

Olav Guttorm Myklebust

slik at MF i 1972 også mottok store gaver — nærmere 1,4 mill. kr. — til nybygget, og at en sammenlikning mellom de to siste årene ikke er fullstendig uten at dette nevnes.

Det er likevel grunn til stor takknemlighet når vi nå ved årsskiftet kan slå fast at mange av dere som tidligere bare har gitt til nybygget, nå slutter opp om driften ved MF.

Hjertelig takk skal dere ha alle sammen, både gamle og nye givere!

La oss ikke glemme å takke Gud for alle ting. Det er ikke noe av det vi gir eller får som vi ikke har fått av Ham.

E. S.

Tilbake til Menighetsfakultetet etter 30 år

Korleis følest det å koma tilbake og ha eit studiesemester ved Menighetsfakultetet etter 30 år?

Svaret på det spørsmålet var eg sjølv spent på då eg troppa opp ved semesteropninga i haust. Eg var mest litt nervøs for å møte alle desse studentane.

Nervositeten var heilt ugrunna. Og eg må seia det var ei oppleving å gå dagleg på fakultetet og blanda seg inn i det uhyre rike og gjevande miljøet der. Ein heil del av studentane og kandidatane vart eg godt kjend med, og eg fekk knyta nye vennsksbands. Ikkje minst var kaffistundane i den hyggelege kafeteriaen velegna til slikt, og eg tenkjer på dei med den største glede.

Elles var det homiletikk og hermenevtikk eg skulle arbeida med, og det fekk eg framifrå hjelp til hjå

lærarane. Eg fekk så mykje å lesa at eg straks oppdaga at eg måtte arbeida som i eit eksamenssemester om eg skulle koma gjennom det eg fekk råd om. Og Gud gav helse så det gjekk godt.

Ei serleg glede og oppbygging var det å vera til stades ved den daglege andakten. Når dørene vart slått opp mellom kapellet og kafeteriaen og fleire hundre dagleg sat der og lydde til Guds ord, «då er det sæle tider for Kristi kyrkjegrunn.» Me kan vel og kanskje få leggja til resten av verset: «Då lauvast det i liden, då livnar det i lund,» — åndeleg tala, om det så var midt på vinterten.

Eg vil gjerne takka for denne tida. Mine band til Menighetsfakultetet vart endå sterkare.

Olav Fjose

Adventstid i Nord-Trøndelag

Stjørdal og Sør-Innherad prosti var målet for reiseruta i tida 25. nov. til 9. des. Og ei rik og gjevande reise rundt om på dei mange stadene blei det i denne herlege førjulsvinterten. Såleis fekk eg vitja folkehøgskulane på Rødde, Fredly og Bakketun, og dertil Misjonsbibelskulen i Stjørdal. Det er av avgjerande og stor nødvendighet at dei oppveksande slekter får kjennskap til og kjærleik for Menighetsfakultetet, slik at dei kan få føre vidare arven av vårt edlaste arvegods, Guds evige ord til oss.

Elles fekk eg vera innom fleire av «Venneringane» og MF-foreningane i området. Såleis i Selbu, Lånke, Malvik, Ytterøy, Levanger, Skogn og Ekne. Og her i Ekne har det vore ofringar og tatt opp gåve til MF heile 4 gonger i 1973. Er det nokon som kan slå det? Det var på den faste offerdagen, ved vitjing under praktikumsturen, medan eg var der, og til sist ved ordinasjonen av bygda sin eigen son, cand. theol. Sverre Gustad.

Dertil fekk eg møte folk ved gudstenestene i Værnes kyrkje og

Stilkestad kyrkje, og ved møte i Stjørdal bedehus, i Kopperå, Frossta, Okkelberg, og Verdalsøra. Takk for sist alle saman! Det var gildt å få møte dykk alle. Og om det ikkje alltid var dei store flokkane, så var det noko trufast og traust over dei som kom.

Og det er ved truskap og uthaldande arbeid at Guds rike får framgang og vekst. Må Gud få velsigna og gje styrke og kraft til ein kvar som synes det nyttar så lite når dei er så få. «Der to og tre samlast

i mitt namn, der er eg midt i mellom», seier Jesus.

Så skal de hugsa de er under lovnaden om de ikkje er så mange. Kanskje nett desse mindre samfunna kan få vera Guds beste reiskap om vi er tru der Gud har sett oss — og reknar med oss.

Takk til kvar som slik er tru i arbeidet, både for Menighetsfakultetet og elles i Guds rike! Arbeidet og bønna trengst som aldri før, det skal de vita.

Gunnvald Bjotveit.

Nye lærere

Sykehusprest Ole Danbolt Hagesæther er født i Bergen i 1941.

Han avla embetseksamen ved MF høsten 1965, tok praktisk-teologisk eksamen året etter, og ble ordinert til felpresttjeneste i januar 1967. Etter fullført felpresttjeneste vikarierte Hagesæther et år som prest i Johanneskirken i Bergen. Fra 1. august 1968 var han kallskapellan i Sunndal, inntil han i januar 1972 etter kallelse tiltrådte som sykehusprest ved Lovisenberg sykehus i Oslo.

Hagesæther er av styret for Det praktisk-teologiske seminar kallet til lektor i praktisk teologi. Han begynte i si nye stilling 1. desember 1973.

Pastor Arild Romarheim er født i 1946. Han avla embetseksamen ved MF høsten 1970, og praktisk-teologisk eksamen året etter, og har siden studert religionshistorie ved Universitetet i Oslo. Han har vært ansatt i Den norske muhammedanermisjon.

Romarheim er av MF's styre kallet til stilling som vitenskapelig assistent i religionsvitenskap. Han begynte i sin stilling 1. januar 1974.

«Finnmark kan temme søringen»

Vi måtte gi kokka på Lebesby gamlehjem rett. Hun hadde iakttatt den fallende humørkurven på landssekretæren og hans tre «hjelpesekretærer», studentene Olsen, Storli og Hammervold. Etter planen skulle vi nemlig ha reist Lebesby strakt forbi. Så ble vi der i stedet 5 dager, mens vi ventet på at man fikk åpnet Børselvfjellet etter uværet. Den første av de fem dagene tilbragte vi forøvrig på fergestedet Kalak, i en veibrakke, sammen med 8 andre veifarende alle like ivrig speidende etter brøytebilen. Men vi kortet tiden med å holde orienteringsmøte om MF, de som ikke ville se på lysbildene hadde full frihet til å stå ute i sterk vind og 15 minus grader! Ja, det var i sannhet en interessant tur, et realt praktikum. Takk-nemlige tanker går til vertsfolkene i Karasjok, Tana, Vadsø, Kirkenes, Lakselv, Kjøllefjord, Kautokeino og Nordkjosbotn.

For ikke å glemme betjeningen på gamlehjemmet i Lebesby. Det er dere vel unt at dere fikk godte dere litt over vår utålmodighet. Vi fikk en lærepenge, og ekstra god forpleining. Undertegnede satte mest pris på kveitemiddagen.

Et generelt inntrykk av denne turen, er at folk setter pris på pres-

tene sine. De har en funksjon, embedsbæreren har respekt. Og da er det forsåvidt ikke unaturlig om en slik sak som presteutdannelsen også har interesse. Et raskt overslag viser at 70 % av presteskapet i Nord-Hålogaland kommer fra Menighetsfakultetet. Og selv om mange av disse er søringer, er de heldigvis ikke blitt temmet i den grad at de er blitt tamme. Atter en gang, takk for hva dere gav oss denne gang.

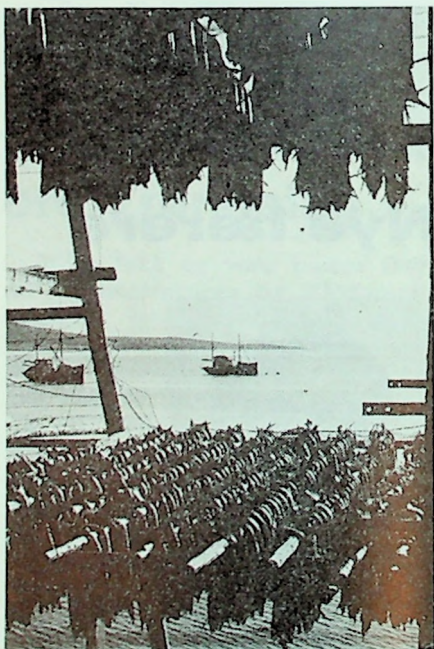
På vegne av Lebesby-mennene

Anbjørn Neerland
landssekretær

PS. Vi kommer til Øksfjord og Hasvik senere.

Folket rundt Laksefjorden kan fremdeles sitere Petter Dass: «Og fisken i havet det er våres brød, — — — Surt er det dog å hente brødet der vinterstid.

Foto: Jan Fr. Vinje

Semesteravslutning høsten 1973

Ved semesteravslutningen på MF. torsdag 20. desember 1973 holdt cand. theol. Helge Høyland denne talen på vegne av kandidatene:

Kjære dekanus, lærere og administrasjon!

På vegne av kandidatene høsten -73 vil jeg få lov til å rette en takk til dere alle, en takk vi mener av hjertet, og derfor ønsker å gi uttrykk for.

Fem-seks års studier ved dette hus har neppe gått sporløst hen over noen av oss. Vi har mottatt impulser og blitt formet og dannet på en særlig måte her. For MF er ikke hvilket som helst studiested, og det fag vi studerer er ikke hvilket som helst fag. Men så er Guds ord heller ikke hvilket som helst ord.

Mye kunne en i dag ha lyst til å trekke fram, ens inntrykk av og tanker omkring studiets opplegg, de forskjellige disipliner, undervisningen o.s.v. Men jeg vil la dette ligge, og konsentrere oppmerksomheten om en ting, nærmere bestemt en oppdagelse jeg har fått lov til å gjøre, en oppdagelse jeg tror jeg deler med et stort antall av de nybakte kandidatene.

Oppdagelsen av Guds ord, av dets storhet og mangfoldighet, av dets rikdom og kraft. Vi har fått anledning til å bli ført inn i dette ord, og fått begynne å øse av de uendelige skatter og rikdommer som befinner seg der. I sannhet skatter skjult i mørket og rikdommer gjemt på lønnlige steder!

Vel kan studiedagen ofte ha fortonet seg temmelig lang. Vel kan detaljkunnskapene og eksamensles-

ing ha gått hardt ut over humøret. Vel kunne vi av og til ha ønsket en enda nærmere kontakt med dere som er våre lærere.

Men idag føles ingen trang til å fremheve disse sider. Vi takker dere fordi dere har vist oss veien inn i Guds ord, det levende ord, der vi møter Ham som i egentlig forstand er Ordet, Jesus Kristus vår Herre, som der taler til oss og gir oss veiledning og kraft, og fører oss fremover i den tjenesten Han har kalt oss til.

Idag feler en heller trang til å sitere salmisten i den 33. salme «Pris Herren; for Herrens ord er sant, og all Hans gjerning er trofast.» At Herrens ord er sant, er ikke et dogme vi krampaktig skal holde på, men en realitet vi skal invitere andre til selv å erfare og få del i. Herrens ord er sant, for all Hans gjerning er trofast!

Eksemplets makt er stor, heter det. At dere selv har vist at dere tar dette ord alvorlig, og ikke bare behandler det med akademisk og vitenskapelig interesse, gjør det til en glede for oss å kunne fordype oss i Guds ord, både som forskere og som vanlige bibellesere. For vi vet at *alt* skal tjene Hans ære og løfte Hans navn høyt iblant oss!

At denne grunnholdning ikke må rokkes, men stadig vokse seg sterkere, er mitt ønske for fakultetet.

Vi takker for den hjelp vi har fått til å utvikle en slik grunnholdning! Dens betydning tror jeg på ingen måte kan overvurderes.

Vi takker dere av hjertet!

Helge Høyland.

Eksamener - høsten 1973

TEOLOGISK EMBETSEKSAMEN VED MENIGHETSFAKULTETET HØSTEN 1973

Harald Bandlien, Ranheim
Terje Bjerkholt, Kråkerøy, Fredrikstad.
Knut Christiansen, Bergen
Hallvard Grav, Bangsund
Audun Håkon Hellemann, Bergen
Asbjørn Thomas Hirsch, Oslo
Geir Hoaas, Oslo
Tom Hængsle, Skotselv
Helge Høyland, Mandal
Petter Lind, Oslo
Victor Roger Moltubak, Molde
Audun Myklebust, Ørsta
Erling Nerheim, Marstein
Jon Fredrik Wisloff Norborg, Oslo
Terje Refsnes, Dilling
Thor Strandenæs, Stavanger
Leif Sæther, Sjøholt
Arne Tolo, Norheimsund
Georg Tumyr, Ask i Hordaland
Øyvind Ødegård, Porsgrunn
Sigmund Aarvik, Haugesund

INSTITUTT FOR KRISTENDOMS- KUNNSKAP VED MENIGHETS- FAKULTETET HØSTEN 1973

Hovedfagseksamen:

Anny Ashild Haabesland, Grimstad

Mellomfagseksamen:

Ingrid Andersson, Oslo
Kari Berg, Jeløy
Toril Bohnhorst, Tonsberg
Liv Grete Christiansen, Hønefoss
John Torleif Dahl, Hurdal
Marit Eikeland, Sandnes
Anne-Lene Eriksen, Oslo
Aud Marit Hage, Viksdalen
Gur Veel Hanssen, Fredrikstad
Arnfinn Haram, Stranda
Tor Sigurd Holm, Sarpsborg
Asbjørn Hunnes, Volda
Inger Marie Høyland, Mandal
Per Otto Haarr, Bryne
Karin-Grete Imenes, Hamar
Øystein Kolstad Johansen, Oslo
John Yngve Jones, Lillehammer
Ellen Jørgensen, Kolbjørnsvik

Anne Kallåk, Ytre Vinje
Gunnar Holth, Oslo
Kirsten Killingbergtrø, Leksvik
Stein-Erik Kruse, Halden
Inge Christian von Nyegaard Meidell,
Sarpsborg
Kai Helge Reinertsen, Kristiansand S
Ellen Seip, Oslo
Halvor Sæbo, Haugesund
Leif Ditlev Sæther, Oslo
Ragnar Tesdal, Indre Arna
Elisabeth Torseth, Namskogan
Velaug Vassbotn, Stranda
Runar Arild Østern, Oslo
Marianne Uri Øverland, Ålesund
Torveig Øvretveit, Drangedal

Grunnfag:

Torill Austad, Jar
Anne Karin Bakke, Kristiansand S
Lars Bjerke, Oslo
Tordis Helene Bondevik, Haslum
Ellen Kathrine Bredrup, Sandefjord
Elisabeth Brændeland, Asker
Lise Marie Tangevald Drivdal, Oslo
Turid Øhrn Dyrud, Oslo
Håvar Fjære, Sandefjord
Øygunn Elisabeth Friestad, Haslum
Nils Grønn, Lillesand
Tone Berit Gaardløs, Kolbu
Knut Helge Hauge, Gvarv
Brit Haugsten, Oslo
Torhild Dagrund Hoel, Eidsvoll
Lisbeth Karin Johannessen, Oslo
Øyvind Andreas Jørgensen, Larvik
Randi Krogseter, Oslo
Karl Leirevaag, Stavanger
Ingrid Mandt, Horten
Ragnhild Trøseid Mathisen, Oslo
Tron Arne Sannum Mathisen, Ski
Anne-Marie Flottorp Nilsson, Oslo
Svein Raaen, Horten
Yngvar Sigmund Skar, Oslo
Eva-Marie Syversen, Hamar
Inger Margrethe Tallaksen, Kristian-
sand S
Tor Tanggard, Helgeroa
Tove Berner Terkelsen, Arendal
Jens Gabriel Tonstad, Lyngdal
Terje Tørring, Tynset
Elin Vøllestad, Tromsdalen
Reidun Wåle, Larvik
Ingebjørg Bjerkreim Øygard, Vikeså
Thomas Arne Bruun Aasgaard, Oslo

**PRAKTISK-TEOLOGISK EKSAMEN
VED MENIGHETSFAKULTETET
HØSTEN 1973**

Harald Arne Berggren, Fyllingsdalen
Nils Kjell Bjelkemyr, Salttrød
Jens Bøge, Holmedal
Ole Amund Gillebø, Øyer
Ragnar Grøm, Skålevikneset
Sverre Gustad, Ekne
Harald Kaasa Hammer, Eidsvågneset
Tormod Vold Hansen, Oslo
Dag Helstad, Oslo
Age Gerhardt Hval, Vallset pr. Hamar
Thore Vidar Johnsen, Halden
Nils Øyvind Kjøl, Arendal
Tore Svein Langås, Froland
Finn Kristian Marthinsen, Nevlung-
hamn
Harald Kristian Nymo, Lillehammer
Svein Orstad, Ramnes
Erling Revheim, Kristiansand S.
Svein Rise, Rennebu
Odd Ronneberg, Moss
Harald Sirnes, Haugesund
Adne Ingvald Skiftun, Skiftun
Arne Sørhagen, Gausa
Lars Mildestveit Tolo, Norheimsund
Olav Jakob Tveit, Treungen
Arne Wold, Oslo
Tormod William Woxen, Honefoss
Tor Aas, Vanvikan

MF-plata
„Gud vår tilflukt“

Menighetsfakultetets studentkor og MF's kammerorkester gjorde i haust ei plateinnspeling. Plata inneheld kantaten som vart skriven til innviinga av MF's nybygg med tema over salmen «Vår Gud han er så fast en borg». Elles er det fleire kjente korsongar, bl. a. «I himmelen» og «Jesu, din sote forening å smake».

Plata kan forebels berre skaffast ved tinging direkte til MF, telefon 46 79 00 eller ved innsending av kr. 44,— til
SALSKOMITTEN FOR MF-PLATA
Menighetsfakultetet, Gydas veg 4,
Oslo 3. Postgiro nr. 1 28 78.
(Da får du plata fritt tilsendt.)

**Adresseendring eller
dobbelsending**

Ver venleg og meld adresseendring hit så snart det blir aktuelt, då det vil gjera ekspedisjonen av Lys og Liv greiare for oss. Får de fleire eksemplar av bladet, ver venleg og gje melding om det. For å unngå dette, tør vi bed om at de brukar adressaten for Lys og Liv som avsendar, når de sender gåver hit. Kartoteket vårt maktar nemleg ikkje å unngå dobbelsendinga om ektefolk sender gåver vekselvis under kvart sitt namn. Dertil kan sjølve ekspedisjonen gjera feil. — Hjelp oss med dette — og de sparar MF for utlegg.

MF-foreningene

Rettelse til listen i julenummeret. Følgende MF-foreninger skal være med på listen:

Hisøy stottelag	4800 Arendal
Vestbygda arbeids- lag for MF	5277 Bulken
Ytteroy MF-for.	7612 Ytteroy

Redaksjonen er takknemlig for alle meldinger om foreninger som arbeider for MF.

«Vårt blad» —

Ja, slik var overskriften på den første artikkelen som ble skrevet i Lys og Liv nr. 1, 1. årgang 1935. I redaksjonen for bladet satt den gang professor K. Vold og sogneprest S. Barstad.

Ved begynnelsen av bladets 40. årgang kan det være riktig å minnes starten. Redaksjonen skrev den gangen bl. a.:

«Forhenværende og nuværende studenter ved Menighetsfakultetet har i mange år hatt et godt bindeledd sig imellem i sitt blad «Mellem Brødre». Der finnes sikkert ikke mange studenter, om overhode noen, som vil undvære dette blad. Men Menighetsfakultetet har også mange venner og bidragsyttere rundt om i det hele land. I den senere tid har vi også fått foreninger, grupper og komitéer som arbeider for Menighetsfakultetet.

Men vi har savnet et bindeledd mellom disse våre venner og oss som arbeider ved Fakultetet. Styret har derfor besluttet å utgi et lite blad som er tenkt å utkomme 4 ganger om året. Det vil bli sendt gratis til venner og bidragsyttere, foreninger og komitéer ut over landet. Bladet skal bringe korte artikler, oppbyggelige stykker og notiser og meddelelser, særlig fra Menighetsfakultetets arbeide, til våre venner. Er der noen av disse som føler trang til å sende oss en hilsen gjennom dette vårt lille blad, vil det være oss en stor glede — i den grad plassen tillater.»

Nåværende redaksjon slutter seg til denne oppfordringen, og inviterer herved igjen leserne til å sende hilsner til bladet.

Red.

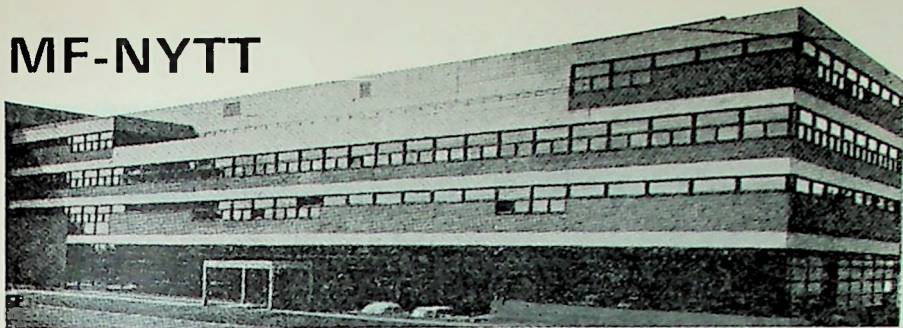
Varme handtrykk frå Voss

Det var gildt å få koma tilbake til Voss og møta både kjende frå gymnastida og få stifta nye kontakter. I fjorten dagar fekk eg vera i Vossestrand og Voss prestegjeld no på nyåret og gjera MF kjendt. Mange hadde stor forståing for det, andre mangla gjerne denne konkrete kunnskapen som skal til for å verkeleg bli aktiv MF-ven. Mi voner at nett fleire ville fletta seg inn i den flokken etter ei vitjing. Riktig gildt var det med alle skule- og konfirmanttimane. Vi må ikkje gloyma den generasjonen som det skal rekrutterast i frå for framtida både av studentar og støtter. Takk

for sist til dykk alle eg fekk møta anten det no var i Evanger, Vinje, Haugsvik, Myrkdalen, Raundalen, Bordalen, Bulken, Vangen og foreninga til L.M.F.-kristne lærarar til innsats for MF må vera både rett og bra. Sjølv sagt var det eit høgdepunkt å få vera med på eit møte i den einaste MF-foreninga i området — takk for dykkar trufaste innsats og støtte. Skulle ikkje dei få fylgje av fleire? Oppmodinga går hermed ut! I det heile seier eg hjarteleg takk for alle dei varme handtrykk de slik gav MF i Vossebygdene og vi vonar vi vidare kan få rekna med dykk.

Gunnvald Bjotveit.

MF-NYTT

Legat på kr. 100 000,— til MF

I gavebrev av 10. desember 1973 har Charley Pedersen i Harstad meddelt MF's styre at han har besluttet å skjenke MF kr. 100 000,— til opprettelse av «Inga og Charley Pedersens legat».

Legatet er opprettet med det formål å dele ut stipendier til teologiske studenter ved MF, fra Nord-Hålogaland bispedømme. Prester som er utdannet ved MF, og som tjenestegjør i Nord-Hålogaland, kan lielighetsvis også komme i betraktning.

Legatet forvaltes av MF's styre, og inntil 5 stipendier à minst kr. 1 000,— deles ut av styret, etter innstilling fra fakultetsrådet, første gang våren 1975.

Stilling som studieveileder ved MF

F.o.m. 1. januar 1974 er det opprettet en stilling som studieveileder ved MF. Studieveilederen skal ha undervisningslederen som sin nærmeste overordnede, og skal bl. a. forestå generell og individuell veiledning av studentene, og formidle faglig kontakt mellom studentene og lærerne.

Opprykk til førstelektor

Med virkning fra 19. oktober 1974, er fakultetslektorene Torleiv Austad og Andreas Jørgen Bjørndalen gitt opprykk til stilling som førstelektorer ved MF. MF's styre har tidligere vedtatt at det på samme måte som i Staten, kan gis slikt opprykk for halvparten av fakultetslektorene etter kvalifikasjonsbedømmelse.

Tildeling av kandidatstipend

Cand. theol. Arne Rønnild er av MF's styre tildelt et kandidatstipend på kr. 9 000,— for vårsemestret 1974.

Prestehybene

Det er stor søknad til prestehybene i 1. halvår 1974. Sokneprest Ottar Berge, Hjørundfjord, flyttet inn på hybelen i nybygget 15. januar og avløses 15. februar av sokneprest Per Myrstad, Torvastad. I april kommer res. kap. Simon Johan Egeland fra Lyngdal til nybygget.

Til Collettsgt. 43 kommer sokneprest Leif Westermoen, Bostad i Lofoten, i februar, mens res. kap. Th. Kvaale, Borgestad, ventes i mars måned.

Eventuell retur:
Gydas vei 4,
Oslo 3.

MF-studenter på tur til indre Østfold

Sittende fra venstre: Roland Kammel, Sigmund Nakkim, Trond Henning Kasbo, Karen-Sig- ne Ruud, Ranneig Brandsrud, Borre Aamodt.

Stående bak, fra venstre: Bjørn Weydahl, Tor- geir Flateby og Knut Kind.

En del teologi- og kristendoms- studenter vil i uken 17.—24. februar besøke noen av menighetene i Mel- lom Borgeysssel prosti. De som har lagt opp turnéen, er studenter fra distriktet, og de vil i fellesskap gjøre MF kjent i sine hjembygder. Det er viktig at det på denne måten skapes en bedre kontakt mellom MF og menighetene. Det vil derfor bli holdt oppbyggelige møter i kirkene om kveldene, med tale, sang og vit- nesbyrd. Videre vil fakultetet og studentenes dagligliv bli presen- tert ved hjelp av intervjuer og lys- bilder. En del eldre- og pleiehjem står også på reiseruta.

Vi spør en av studentene om hvor- for de reiser ut.

«Vi ser det som en utfordring å komme litt vekk fra studentmil- jøet og ut til menighetene, som vi jo er tjenere for,» svarer han, og fortsetter: «De er sikkert glad for å høre litt mer om det de er med å gi penger til, og vi trenger den inspirasjon som folk i kristent ar- beide rundt omkring, kan gi oss.»

Ta dem derfor med i deres bønner, og be om at de må få gode samvær.

De kirkene som får besøk er:

- 17. feb.: Mysen og Rømskog
- 19. feb.: Trøgstad
- 20. feb.: Askim
- 21. feb. Rødenes
- 22. feb.: Barstad
- 23. feb.: Hærland
- 24. feb.: Ørje